

“Həyatdan nə görmüşəmsə, cavanlığımda görmüşəm”

Ruhəngiz Musəvi “Nəsimi” filmində Şəms roluna dəvət alıbmiş

Bu günlərdə Əməkdar artist Ruhəngiz Musəvi qəzetimizin qonağı oldu. 40 ildən artıqdır sənətdə olan ifaçı bizimlə söhbətində bir çox məsələlərə toxundu.

- Ruhəngiz xanım, illər ötsə də, əvvəlki tərəvətiniz hələ də qalıb. Özünüzlə belə cavan saxlamaq üçün nələr edirsiniz?

- İnsanın həyatında hər şey olur-problemlər, depressiyalar, xoş xatirələr, maraqlı hadisələr və beləliklə, zaman keçir. Hesab edirəm ki, mənim belə qalmaqımın sirri sənətimlə əlaqədardır. Sənətimi çox sevirem. Məni belə gənc saxlayan sənətimdir. Ona görə də hər zaman Tanrıma şükür edirəm. Tamaşaçılar tərəfindən sevilədiyimi hiss edəndə çox sevinirəm. Sənətçiye bundan artıq nə lazımdır ki?

- 60 yaş heç də az yaş deyil. Bu yaşda belə arıq qalmağın sirlərini bəlkə bizimlə də bölüşsünüz?

- Daxilən də çox gəncəm. Efir məni çox kök göstərir. Məni belə saxlayan orqanizmdir. Arıqlıq bizim genimizdən gəlir. Hər şey yeyirəm, ancaq kökəlmirəm. İştaham çox yaxşıdır. Heç bir pəhrizdən istifadə etmərəm.

- Uşaqlıqdan Sizin mahnılarınızı dinlə-

Səhnədə olduğum illər ərzində Azərbaycanın əfsanəvi sənətkarları ilə bir yerdə olmuşam. Onlardan dərslər almışam. Şamil Mahmudbəyov, Leyla Bədirbəyli kimi aktrissalarla işləmişəm. Belə dahi sənətkarlarla çalışsam da, heç zaman ulduz xəstəliyinə tutulmamışam, bir dəfə belə olsa özümə razılıq etməmişəm. Əvvəllər sənətkarlara daha çox qiymət verirdilər.

Mən 1971-ci ildə Yaşıl Teatrda keçirilən “Qızıl payız” festivalında iştirak etmişəm. O zaman yaşıım az idi. Həmin ildən etibarən səhnədəyəm.

- Ruhəngiz xanım, bəzən müğənniləri kimlərsə ailə məsələlərini həll etmək üçün ekspert qismində verilişlərə dəvət edirlər. Sizcə, ifaçıları ailədaxili məsələləri həll edə biləcək ekspert hesab etmək olarmı?

- Məni elə verilişlərə çağıranda getməmişəm. Bu sahə üzrə ixtisaslaşmış hüquqşünaslar, psixoloqlar, müxtəlif təşkilatların nümayəndələri var. Bu mövzu barədə onlar

daha faydalı məsləhət verə bilərlər. Mən çox danışan insan deyiləm. Elə verilişlər var ki, məni orada öz həyatımdan danışmağa çağırırlar. Heç zaman efirdə yalan danışmamışam. Nə varsa, onları deyirəm. Məni tanıyan, bilən bilir. Bunlardan qorxmuram. İndiyə kimi heç kim mənim haqqımda bir şeyə əşitməyib.

- Bəzən müğənnilər efirdə görünmək üçün bütün təkliflərə razılıq verirlər. Mövzunun nə ilə bağlı olması onlar üçün maraqlı deyil. Təki gündəmdə olsunlar.

- Ruhuma yaxın olmayan mövzular olanda həmin verilişdə iştirak etməkdən imtina edirəm. Davamlı olaraq efirə çıxıram. Oxuduğum mahnılar dillər əzbəridir. Ruhəngiz Musəvi asan unudulan insan deyil. Mən öz dəst-xəttimə, ifama görə gündəmdən düşmürəm. Bunun üçün heç çalışmıram da.

- Sosial şəbəkələrdən istifadə edirsinizmi?

- Əlbəttə, ötən ildən Feysbuk sosial şəbəkəsindən istifadə etməyə başladım. Nəvəm Instagramda mənim səhifəmi açıb. Daha çox köhnə şəkilləri paylaşırıram. Oradan mənə tamaşaçılar xoş sözlər yazırlar. Məni nə qədər çox sevdiklərini bildirirlər.

- 40 ildən artıqdır ki, səhnədəsiniz. Nə üçün prodüseriniz yoxdur?

- Bir neçə dəfə mənimlə işləmək üçün

müraciət ediblər. İndiyə kimi hər işimi özüm görmüşəm. İndiki prodüserlərin əksəriyyəti o qədər də böyük bir iş görmürlər. Məni bəynəlxalq arenalarda tanıdan, böyük konsertlər təşkil edən prodüser olsa, niyə də olmasın, onunla işləyərdim. Yoxsa gəlib mənə deyirlər ki, bir yerdə işləyə, kanallara dəvət alanda mən sizinlə bir yerdə gedim. Mən onsuz da efirə çıxıram, neynirəm prodüseri? 40 ildən çoxdur ki, bu sənətdəyəm. Bəzi müğənnilər sponsorun gücü ilə bu səviyyəyə gəlib çatıblar.

- Bəzi xalq artistləri hərdən əndazəni aşaraq mətbuatda həmkarlarına söyləmələri cavab qaytarırlar. Onları kənardan izləyirsinizmi?

- Bu sənətə gələn hər kəs sənətini sevib ona hörmət etməlidir. Söyləşə danışan hər hansı bir insan mədəniyyətsiz insandır. İndiyə kimi heç kimdən ad istəməmişəm. Əvvəllər bu sənətə hobbisi kimi baxırdım. Özüm-özümə kənardan baxmışam, deyirəm ki, doğrudan da mən müğənni olmuşam. Müğənni kimi xalq tərəfindən sevilməyim mənə bəsidir. Heç zaman ad almaq üçün can atmamışam. Onsuz da tamaşaçılar tərəfindən sevilirəm. İndi adı çox ucuz tuturlar. Əməkdar artist adını biz öz zəhmətimizlə, halallıqla almışıq. Mənim bu sənətdə fəaliyyətim çox olub. Sənətimlə dünyanı gəzməmişəm.

- İndi müğənnilər efirlərdən çox seriallara, filmlərə çəkilməyə can atırlar.

- Elədir. Müğənnilərin əksəriyyəti çalışır ki, filmlərə, seriallara çəkilsin. Heç zaman gedib rejissorlara deməyirəm ki, mən seriala çek. Qoy məni onlar özləri çəksinlər. Mən həyatı filmləri sevirem. Uşaqlıqdan ifaçılığa, aktrissalığa böyük həvəsim olub. Bu arzuma da çatmışam. Tanrım mənim ürəyimə görə verib. Gənc olarkən məni “Nəsimi” filmində Şəms roluna çəkmək istəyirdilər. Belə ki, 1972-ci ildə Tofiq Quliyevin yaradıcılıq gecəsi idi. Aparıcı Rafiq Hüseynov mənə yaxınlaşıb bildirdi ki, İsa Hüseynov səni görüb deyir ki, mən Şəmsimi tapmışam. Əvvəl tərəddüd etdim. Rafiq müəllim bildirdi ki, “Nəsimi” filmində məni Şəms obrazına çəkmək istəyirlər. Biz rejissorla tanış olduq, şəklimi çəkdi. Onlar Rəşid Behbudovun yanına gəldilər ki, filmə çəkilməyim üçün ondan icazə alsınlar. Mən də o zamanlar Rəşid Behbudovun teatrında işləyirdim. Rəşid Behbudov mənə dedi ki, ya aktrisa, ya da müğənni ol. İşimdən çıxmaq istəməyirdim. Daha sonra “Baladadaşın ilk məhəbbəti” filmi çəkildi. Həmin filmə məni Sevinc obrazına dəvət etdilər. Düşündüm ki, böyük tarixi filmə çəkilmədim. Bu film nə olacaq ki? Həvəssiz şəkildə çəkilişlərə getdim. Ondan əvvəl Şamil Mahmudbəyovun “Həyat bizi sınayır” filmin-

də epizodik rolda çəkilmişdim. Məni oradan görüb bəyənmişdilər. Elə bildim ki, “Baladadaşın ilk məhəbbəti”ndə rejissor məni müğənni kimi görüb. Məni Telman Adıgözəlov-la kino sınağına çəkdi. Orada cavan, gözəl qızlar çox idi. Könülsüz şəkildə çəkildim. Ancaq film kənardan baxanda gördüm və özümə vuruldum. İçimdə filmə qarşı həvəs oyandı. Məni müğənni kimi sevidilər. Bu filmə tarixə düşdüm. O film indi də maraqla izlənilir.

- Ruhəngiz xanım, əvvəlki şou-bizneslə indikinin arasında nə kimi fərqlər var?

- Əvvəllər də ifaçılar arasında inciklik olurdu. Ancaq bu, mətbuatda, efirdə işıqlandırılmırdı. Biz efirdə oturuşumuza, duruşumuza, danışığımıza çox diqqət edirdik. Əvvəllər şou-biznes deyilən bir şey yox idi. Əgər şou-biznesi qalmaqal hesab edirsinizsə, mən bunu qəbul etmirəm. Şou-biznes odur ki, sən dünyada özünü tanıtdıra biləsən, sənətinlə ölkən üçün nəşə edəsən.

Bizim nəslin ifaçılarının öz dəst-xətti var. Özlərini görməsən də, səslərini eşidəndə həmin mahnını kimin oxuduğunu sezə bilir-sən. Məsələn, “Bəyin oğurlanması” filminə qızların ifasını mən oxumuşam. Film izləyəndə elə bildim ki, çox adam bunu hiss etməyəcək. Film efirlərdə yayıldıqdan sonra hər kəs mənə dedi ki, o mahnını gözəl oxumusan. Yəni deməyirəm odur ki, müğənni gərək səsi ilə seçilsin. Özünü kiməsə oxşada bilərsən, ancaq kimisə yamsılaysanda ifaçı inkişaf etmir. Mən teatrdə çalışmamışdım əvvəl “Dan ulduzu”nda oxumuşdum. Daha sonra Rəşid Behbudovun teatrına getdim. Rəşid Behbudov öz solistini başqa yerdə görmək istəməyirdi. O zamanlar mən də onun dediklərini edirdim.

- Keçən günlərinizi qaytarsaydılar, gələnlərinizi qurban verərdinizmi?

- ... Çəkildiyim filmə baxanda çox kövrəlirəm. Mən o filmə baxanda gəncliyimi görürəm. O səhnə, dəniz, səma, gənclərin qaçışı... Baxıram, gözlərim dolur. Deyirəm ki, ilahi, görəsən, orada qaçan qız mənəmmi? Film tarixidir. Nə qədər izləsəm də, heç zaman özümə razı olmamışam. Həyatdan nə görmüşəmsə, cavanlığımda görmüşəm. Gəncliyim çox maraqlı keçib. Yaxşı ki, Allah-təala mənə bu sənəti verib. Məni yaşadan sənətimdir. Özümü başqa sənətdə görmürəm. Şükür edirəm ki, Allah mənə səs verib. Sənətim məni yaşadır, çörək verir. İnsanlardan xoş sözlər eşidəndə böyük stimula alıram.

yərək böyümüşük. İndi də əvvəlki repertuarınıza müraciət edirsiniz. Nə üçün yeni mahnılara üstünlük vermirsiniz?

- Yeni mahnılarım çoxdur. Verilişlərə dəvət alarkən mənəndən tələb edirlər ki, orada oynaq, şən mahnılar ifa edim. Hazırda Eldar Mansurov mənə iki yeni mahnı verib. Nə qədər yeni mahnı ifa etsəm də, retro mahnılar mənə daha doğma və əzizdir. Oxucular elə düşünməsinlər ki, Ruhəngiz xanım tənbellik edir, yeni mahnılar almır. Bir neçə bəstəkar var ki, onlar mahnıları mənə təmənnaşız verirlər. Gənc bəstəkarlar da mənə tez-tez müraciət edirlər. Di gəl ki, onların hazırladıqları mahnıları dinlədikdə hiss edirəm ki, həmin mahnılar ruhuma yaxın gəlir. Elə mahnılar var ki, yazdırmışam, ancaq ifa etmərəm.

- Bəs klip necə?

- Bilirsiniz ki, klip də ifaçıya heç də ucuz başa gəlmir. Hər şey maddiyyatın başında dayanır. Həm dövlətimiz, həm də sənət yoldaşlarım tərəfindən hər zaman böyük diqqət görmüşəm. Hər yerdə dəvət edilmişəm. Bizim nəsləndən çox az adam qalıb. Gənclər daha çox bizdən istifadə etməlidirlər.

- İllərdir ki, səhnədəsiniz. Bu illər ərzində həyatınızda nələr dəyişib?

- Nələr dəyişir ki? Zaman keçdikcə insan özü də dəyişir. Bu illər ərzində heç zaman özümə razı olmamışam. Mən Rəşid Behbudovla birgə onun teatrında işləmişəm.

Nə qədər nailiyyətlər əldə etsəm də, özümə razı olmamışam. İndiki ifaçıların əksəriyyəti sənətə pulla gəlir, özlərini reklam edirlər. Hələ efirə çıxmamış deyirlər ki, görün mən nələr edəcəyəm. Sən efirə çıxma, görünmə, gör heç yadda qalacaqsanmı? Əslində biz yaxşı zamanədə efirə çıxmışıq, tanınmışıq.

- Əvvəllər tanınmaq asan idi, yoxsa indi?

- Əvvəllər çox çətin idi. Mənim xarici görünüşüm də tanınmağımda böyük rol oynayıb. Məni Rəşid Behbudovun yanına gətirəndə o dedi ki, sənin bəxtin gətirib ki, xarici görünüşün səhnə üçün yaranıb. Məni oraya Eldar Axundov aparmışdı. Bizim sənətdə xarici görünüş böyük rol oynayır. Səslə xarici görünüş bir-birini tamamlamalıdır.

Xəyalə Reis